

СТОРІНКА НАШИХ ЧИТАЧІВ

3 ДІЯЛЬНОСТІ ОРГАНІЗАЦІЇ.

Кічнер, Онт.

Наступило літо, а з ним і гарні дні, що приносять працю наших робітничих організацій боді на якийсь час. Замовою порою все черстве, жава, люди мусять рухатися, щоби не заперувати. Навіть членів у класичній нашій організації працюють зовсім більш енергично ніж в літ. Все-ж так і в літ організації праці не повинна зовсім зупинитися. На уключенню зимового сезону наші організації в різних місцевостях Канади подіють коротенькі звіти в пресі про свою діяльність, отже я ми в Кічнер робимо те саме.

Відділ ТУРФДім.

Цей відділ членів незеликий, бо числять відділу членів. Сказати правду, члени ТУРФДім виявляють найбільшу активність у зв'язку з всіма нашими організаціями. Можливо, що тому так тяжко придати нових членів, бо організації вимагає активності та енергійної праці від своїх членів. Деякі товариші, що вже по кілька років належать до Р.З.Т., а не подумують над тим, щоби вступити до ТУРФДім і працювати в культурно-освітній організації.

Відділ Жіночої Секції.

Відділ Ж. С. це молодий і також не дуже великий склад, але активний. Товаришні сходяться кожного тижня на спільне читання статтів з "Робітників". Відбувається школа ручних робіт до якої вчаше поважає число як старших товаришок, так і молоді. Коли-б побільшити числі відділу членими, то в віро, що праця відділу-б ще краще, бо не мали б гурток товаришок трохи заважає. Отже і товаришки, які вже є членими, повинні старатися, щоби пригатали в інших до організації.

Відділ Семіі Молоді.

Відділ С. М. існував у нас до недавня, а тепер його немає. Причина розпаду відділу була та, що з'організувано його минулого літа майже з молоді. Коли-б побільшити числі відділу членими, то в віро, що праця відділу-б ще краще, бо не мали б гурток товаришок трохи заважає. Отже і товаришки, які вже є членими, повинні старатися, щоби пригатали в інших до організації.

Відділ Р.З.Т.

Цей відділ до останніх місячних зборів числив поперх 50 членів і членич. Помимо того, що відділ числом найбільший за всі інші організації, не проявляє належної активності. На місячні збори приходять пересічно половина членства. Коли устроюється якась підприємство чи до відділу Р.З.Т., як братини організації, то навіть половина членів не приходять. Деякі навіть ходять часто на підприємства до порожніх місць організації.

Відділ Р.З.Т.

На жаль, є й такі члени, що тільки чекають, щоб використати Р.З.Т. Іх часок можна почути лише тоді, як допомогатися допомогою. Як не кажу, щоби не домагається того, що члени мають бути ширим для своєї організації, треба виконувати якусь частину організаційної праці. Несо-вісно є спекуватися всією роботою і звалювати все на кілька одиниць. Не дивіться, товариші в товаришів, на Р.З.Т. як на щось чуже для вас, з чого можна лише час від часу дістати допомогу. Коли ви будете відноситися байдужо, то й допомоги не буде, бо організації — це ви самі!

вона буде такою, якою ви зробите її. То-ж проявляйте більше життя й будуйте нашу організацію.

Діточа школа.

Дітей до школи вчаше мало. Все-ж так і, що ходять до школи, зробили гарний поступок. Наука відбувається два рази в тиждень. Треба вконець робити заходи, щоби придбати більше учнів. Дітей у нас не бракує, але родичі чомусь не посилають їх до робітничої школи. Це вже є гріхом. Обов'язком кожного робітника є — дати своїм дітям належне виховання. Правда, що діти ходять до англійської школи, але чого ще не вистарає.

Діточа мандолинова оркестра.

Діточа мандолинова оркестра також невеличка. Але поступ в музиці діти зробили гарний. Оркестрою управляє Т. Озарук. В зимовий сезон діточа мандолинова оркестра дає кільканасті концертів у своїй власній місцевості, а два в сусідній містечку Геслаф, Онт. Щойно надіслав запрошення з Бренфорда, щоби дати там один концерт.

Освітня праця.

Освітня праця в нас трохи занедала, то не було часу. Все час витрачуваємо на проби представлень і співу. Тепер настає літній сезон, отже менше працюватимемо на сцені, зате присвятимо більше часу на освіту. Започатковано спільне читання, але на жаль, мало цікавляться читанням. А це неперотимо. Ми не мали нагоди замолу дістати належного образования, то тепер мусямо доповнити його спільним читанням, принагідними лекціями і т. ин. Ми мусямо освідомити себе на кожному кроці.

Містечка праця.

На протязі зимового сезону майже кожної суботи гралось представлення. Мій диним відсвятковано роковини смерті Т. Шевченка, Міжнародний день жінок-робітниць, Перше травня та інші робітничі свята. Часами приходилося досить тяжко таку роботу виконувати, але товариші мусяли грати по дві ролі, бо любителям мистецтва в нас дуже мало, але не падали на дусі й робили все, що можна було.

НЕПДІНЕ ПОСТУПОВАННЯ.

Росдейд, Алта.

Хочу написати дещо про роботу на новій залізній дорозі, що будуватиметься в Росдейд до Велов Крик, Алта. При будові праць має місце поволивання українських робітників. Працювати дуже тяжко, так що не можна вивердати. Роботу перебрал конструктор, який платив значайним робітникам по 35 ц. на годину. За харчів обтягає \$1.20 денно, ще є й інші зискати, бо боси вже так навикли, щоби робітник лишив у них все, що заробить.

Не досить того, що робітник робить на спеці 10 годин денно за таку мізерну платню, а то ще кожного дня треба робити пів години зовсім даром, бо бос каже зачинити 15 минут скоріше, а яких десять минут перетримує після чергової праці. Нікого нічого не краде, бо кожний боїться, щоби не зняли з нього роботу. Коли-б ми були з'організовані в конію, то звичайно бач, а так безправства не було б. А так як тепер, ми, робітники, не маємо нічого до говорення, як мають бути умови праці, яка має бути заробітна платня і т. ин. Співарська компанія та її нагайчі роблять з нами, що хочуть.

Ще є одне дуже сумне явище, про яке муся кілька словами зазначити. Не дивіться, товариші, як недавно приїхали зі старого краю й не знають англійської мови та тутешніх звичаїв, працюють за таку малу платню й нічого не кажуть, але-ж старі, що називають вже себе Канадіанами, зні трохи не ладні. Вони допускатються таких вчинків, яких навіть імігранти встидаються.

От кожної суботи вимикають "кари" і йдуть до дому, бо деякі з них сімейні. Жінки їх замовляють того дня зі складу багато пива й кола, повертають їхні чоловіки з роботи, починаються бенкет, що тривають аж до понеділка рано. Але на тім ще не кінець. Коли повертають назад до роботи в понеділок, то набароють зі собою пива й частують боса.

Я працював кілька днів при тій роботі й покинув, бо не можна дивитися на те все плузуство. Мало того, що робити тяжко за мізерну платню, але ще мусяти й за другею роботою, бо він купує босови пива й ладше робить ніж той, що свою керівницю не проявляє з босами.

Товариші робітників! Ви повинні встидитися цього. Такий поступок не можна назвати людським. Ми повинні віднести між собою, а не тримати руку з босами. Це ознака некультурності людини.

Відомо. Навіть радянські газети містять оголошення, і то деякі мають по парі сторінок заповнених ними. Про буржуазну пресу нема що й говорити, бо не кожного відома. Вона дістає сотки мільонів доларів річно за оголошення. Тому то буржуазні газети такі такі. За три центи ви купите газету на 30—40 сторінок. Самий тільки папір варта три рази стільки.

Ріжні буржуазні журнали також заповнені оголошеннями, тому вони такі такі. Українська так за, патріотична преса також дістає багато грошей за оголошення, тому то вистарить передплатити собі раз "Український Голос", або "Канадського Фермера" й описав буде йти вам десять років без відмовлення передплати.

Отже з тим треба числитися. Ми конуємо з такою буржуазною пресою. Річ природна, що людина купує там, де таніше. Коли-б всі робітники були сайдими, коли-б у нас було, замість десяти тисяч передплатників "У.Р.В.", яких 20—30 тисяч, тоді можна б обійтися без оголошень і без пресових кампаній.

Деякі кажуть, що хочуть багато наукового матеріалу. Це не є злою ознакою. Але я вірою, що коли-б робітники перетрачували добре той матеріал, що в нас двоє сторінок, то йому не хватало-б часу. До того ще треба часом перемогти наукову буржуазію до-що. Нема чого лякати, що коли буде міститися оголошення, то забраве наукового матеріалу. Не треба забувати, що в нашій газеті кожна стаття добре підібрана, не так, як в буржуазній газеті часом перелічені двайцять сторінок і нічого не знайдеш для читання. Хіба наголози перелічені і те все.

І цілком погоджуюсь з думкою дописувача з Веланд Онт., щоби в крайньому разі навіть скорочувати деякі дописи, а оголошення такі приймають. Коли хтось не любить оголошення, то не мусять читати їх. Вибирати до читання те, що кому подобається.

Довгими століттями люди приривалися до того, що земля спочиває на чотирох слонах, а сонце кружляє довкола неї, щоби освітлювати її. Пізніше вчені доказали, що ці слони, які сонце не стоить в спокою, а замість того, щоби сонце кружляло довкола землі, то земля кружляє довкола сонця. Отже виходить, що люди довго помилялись.

Дуже часто люда обстоюють те, що є для них шкідливе, наприклад, пияцтво, курення і т. ин. Іншим разом вони боються того, що є для них корисне. Наприклад більшість робітників у капіталістичних країнах обстоюють пияцький лад, не люблять радянської влади. Не люблять як раз того, що є для них корисне.

Таке саме я з оголошеннями. Деякі товариші аргументують, що приймаючи оголошення пошкодять нашій газеті. Доказують, що газета тоді буде служити двома богами, що оголошення замість того, щоби принести моральну користь, що не перешкоди пресовим кампаніям і т. ин.

По мой думці, одні з повних аргументів не є вивердками. Щож може бути злого в оголошеннях, якщо з них буде стале матеріальне забезпечення нашої газеті? Дехто, певно скаже, що це оголошення буржуазних фірм. Хай буде в так! Але-ж ми кожного дня купуємо речі, як пожива, одягання і т. ин, що виробляють буржуазні фірми й нікому навіть на думку не приходило, що він робить щось злого, бо це необхідність.

Ми також знаємо, що капіталісти є нашими класовими ворогами, знаємо, що вони нас виснажують, а помимо того вдемо працювати до них. Чому? Бо до цього заставляють нас умовини. Хай ми можемо в думати по комуністично, але жинемо в капіталістичній системі й мусямо пристосуватися до умовин, до оточення. Хто не може пристосуватися, той загине.

Всі газети, включаючи й комуністичні, за винятком "У.Р.В." і торонтоського "Воркера", помішують оголошення. Навіть радянські газети містять оголошення, і то деякі мають по парі сторінок заповнених ними. Про буржуазну пресу нема що й говорити, бо не кожного відома. Вона дістає сотки мільонів доларів річно за оголошення. Тому то буржуазні газети такі такі. За три центи ви купите газету на 30—40 сторінок. Самий тільки папір варта три рази стільки.

Ріжні буржуазні журнали також заповнені оголошеннями, тому вони такі такі. Українська так за, патріотична преса також дістає багато грошей за оголошення, тому то вистарить передплатити собі раз "Український Голос", або "Канадського Фермера" й описав буде йти вам десять років без відмовлення передплати.

Отже з тим треба числитися. Ми конуємо з такою буржуазною пресою. Річ природна, що людина купує там, де таніше. Коли-б всі робітники були сайдими, коли-б у нас було, замість десяти тисяч передплатників "У.Р.В.", яких 20—30 тисяч, тоді можна б обійтися без оголошень і без пресових кампаній.

Деякі кажуть, що хочуть багато наукового матеріалу. Це не є злою ознакою. Але я вірою, що коли-б робітники перетрачували добре той матеріал, що в нас двоє сторінок, то йому не хватало-б часу. До того ще треба часом перемогти наукову буржуазію до-що. Нема чого лякати, що коли буде міститися оголошення, то забраве наукового матеріалу. Не треба забувати, що в нашій газеті кожна стаття добре підібрана, не так, як в буржуазній газеті часом перелічені двайцять сторінок і нічого не знайдеш для читання. Хіба наголози перелічені і те все.

І цілком погоджуюсь з думкою дописувача з Веланд Онт., щоби в крайньому разі навіть скорочувати деякі дописи, а оголошення такі приймають. Коли хтось не любить оголошення, то не мусять читати їх. Вибирати до читання те, що кому подобається.

Довгими століттями люди приривалися до того, що земля спочиває на чотирох слонах, а сонце кружляє довкола неї, щоби освітлювати її. Пізніше вчені доказали, що ці слони, які сонце не стоить в спокою, а замість того, щоби сонце кружляло довкола землі, то земля кружляє довкола сонця. Отже виходить, що люди довго помилялись.

Дуже часто люда обстоюють те, що є для них шкідливе, наприклад, пияцтво, курення і т. ин. Іншим разом вони боються того, що є для них корисне. Наприклад більшість робітників у капіталістичних країнах обстоюють пияцький лад, не люблять радянської влади. Не люблять як раз того, що є для них корисне.

Таке саме я з оголошеннями. Деякі товариші аргументують, що приймаючи оголошення пошкодять нашій газеті. Доказують, що газета тоді буде служити двома богами, що оголошення замість того, щоби принести моральну користь, що не перешкоди пресовим кампаніям і т. ин.

По мой думці, одні з повних аргументів не є вивердками. Щож може бути злого в оголошеннях, якщо з них буде стале матеріальне забезпечення нашої газеті? Дехто, певно скаже, що це оголошення буржуазних фірм. Хай буде в так! Але-ж ми кожного дня купуємо речі, як пожива, одягання і т. ин, що виробляють буржуазні фірми й нікому навіть на думку не приходило, що він робить щось злого, бо це необхідність.

Ми також знаємо, що капіталісти є нашими класовими ворогами, знаємо, що вони нас виснажують, а помимо того вдемо працювати до них. Чому? Бо до цього заставляють нас умовини. Хай ми можемо в думати по комуністично, але жинемо в капіталістичній системі й мусямо пристосуватися до умовин, до оточення. Хто не може пристосуватися, той загине.

Всі газети, включаючи й комуністичні, за винятком "У.Р.В." і торонтоського "Воркера", помішують оголошення. Навіть радянські газети містять оголошення, і то деякі мають по парі сторінок заповнених ними. Про буржуазну пресу нема що й говорити, бо не кожного відома. Вона дістає сотки мільонів доларів річно за оголошення. Тому то буржуазні газети такі такі. За три центи ви купите газету на 30—40 сторінок. Самий тільки папір варта три рази стільки.

Ріжні буржуазні журнали також заповнені оголошеннями, тому вони такі такі. Українська так за, патріотична преса також дістає багато грошей за оголошення, тому то вистарить передплатити собі раз "Український Голос", або "Канадського Фермера" й описав буде йти вам десять років без відмовлення передплати.

Отже з тим треба числитися. Ми конуємо з такою буржуазною пресою. Річ природна, що людина купує там, де таніше. Коли-б всі робітники були сайдими, коли-б у нас було, замість десяти тисяч передплатників "У.Р.В.", яких 20—30 тисяч, тоді можна б обійтися без оголошень і без пресових кампаній.

Отже з тим треба числитися. Ми конуємо з такою буржуазною пресою. Річ природна, що людина купує там, де таніше. Коли-б всі робітники були сайдими, коли-б у нас було, замість десяти тисяч передплатників "У.Р.В.", яких 20—30 тисяч, тоді можна б обійтися без оголошень і без пресових кампаній.

Деякі кажуть, що хочуть багато наукового матеріалу. Це не є злою ознакою. Але я вірою, що коли-б робітники перетрачували добре той матеріал, що в нас двоє сторінок, то йому не хватало-б часу. До того ще треба часом перемогти наукову буржуазію до-що. Нема чого лякати, що коли буде міститися оголошення, то забраве наукового матеріалу. Не треба забувати, що в нашій газеті кожна стаття добре підібрана, не так, як в буржуазній газеті часом перелічені двайцять сторінок і нічого не знайдеш для читання. Хіба наголози перелічені і те все.

І цілком погоджуюсь з думкою дописувача з Веланд Онт., щоби в крайньому разі навіть скорочувати деякі дописи, а оголошення такі приймають. Коли хтось не любить оголошення, то не мусять читати їх. Вибирати до читання те, що кому подобається.

Довгими століттями люди приривалися до того, що земля спочиває на чотирох слонах, а сонце кружляє довкола неї, щоби освітлювати її. Пізніше вчені доказали, що ці слони, які сонце не стоить в спокою, а замість того, щоби сонце кружляло довкола землі, то земля кружляє довкола сонця. Отже виходить, що люди довго помилялись.

Дуже часто люда обстоюють те, що є для них шкідливе, наприклад, пияцтво, курення і т. ин. Іншим разом вони боються того, що є для них корисне. Наприклад більшість робітників у капіталістичних країнах обстоюють пияцький лад, не люблять радянської влади. Не люблять як раз того, що є для них корисне.

Таке саме я з оголошеннями. Деякі товариші аргументують, що приймаючи оголошення пошкодять нашій газеті. Доказують, що газета тоді буде служити двома богами, що оголошення замість того, щоби принести моральну користь, що не перешкоди пресовим кампаніям і т. ин.

По мой думці, одні з повних аргументів не є вивердками. Щож може бути злого в оголошеннях, якщо з них буде стале матеріальне забезпечення нашої газеті? Дехто, певно скаже, що це оголошення буржуазних фірм. Хай буде в так! Але-ж ми кожного дня купуємо речі, як пожива, одягання і т. ин, що виробляють буржуазні фірми й нікому навіть на думку не приходило, що він робить щось злого, бо це необхідність.

Ми також знаємо, що капіталісти є нашими класовими ворогами, знаємо, що вони нас виснажують, а помимо того вдемо працювати до них. Чому? Бо до цього заставляють нас умовини. Хай ми можемо в думати по комуністично, але жинемо в капіталістичній системі й мусямо пристосуватися до умовин, до оточення. Хто не може пристосуватися, той загине.

Всі газети, включаючи й комуністичні, за винятком "У.Р.В." і торонтоського "Воркера", помішують оголошення. Навіть радянські газети містять оголошення, і то деякі мають по парі сторінок заповнених ними. Про буржуазну пресу нема що й говорити, бо не кожного відома. Вона дістає сотки мільонів доларів річно за оголошення. Тому то буржуазні газети такі такі. За три центи ви купите газету на 30—40 сторінок. Самий тільки папір варта три рази стільки.

Ріжні буржуазні журнали також заповнені оголошеннями, тому вони такі такі. Українська так за, патріотична преса також дістає багато грошей за оголошення, тому то вистарить передплатити собі раз "Український Голос", або "Канадського Фермера" й описав буде йти вам десять років без відмовлення передплати.

Отже з тим треба числитися. Ми конуємо з такою буржуазною пресою. Річ природна, що людина купує там, де таніше. Коли-б всі робітники були сайдими, коли-б у нас було, замість десяти тисяч передплатників "У.Р.В.", яких 20—30 тисяч, тоді можна б обійтися без оголошень і без пресових кампаній.

По мой думці оголошення треба містити і то як найбільше, а втімось можна опустити одну пресову кампанію. Деякі товариші висловлюються, що коли буде принятися оголошення, то газета потерить з моральної сторони. Це тільки так здається, що цього в нас поперело не було.

Правда, що наша газета видатється тепер лише на чотири сторінки й виглядає, що через оголошення відпаде деякий матеріал, що до тепер містився. Але коли-б з оголошень був добрий прихід, тоді можна побільшити "У.Р.В." до вісім сторінок. Ми все боїмося нового, це вже така людська влада.

Є навіть багато робітників, які тільки цікавляться оголошеннями, науковими статтями вони не люблять читати. А нам і таких робітників треба досягнути, треба зробити їх передплатниками. Коли вже людина передплатує газету, то можна числити, що скоріше чи пізніше візьметься і до нього матеріалу крім оголошень.

Отже нам треба придбати більше читачів, треба зробити газету масовою — це раз; по-друге, треба збільшити газету до вісім сторінок. Ми знаємо, що при таких машинах, при яких зараз видаються "У.Р.В." по інших робітничих часописах, а також і при таких малих редакційних персоналіях наша робітничая преса не зможе побільшитися. І тому то нашим першим завданням є — поставитися купити відповідні машини і збільшити редакційний персонал, а тоді певно ми осигнемо великі успіхи, бо преса зможе сама себе удержувати з оголошень і передплатників. Треба нам перевести одну сильну кампанію, навіть ще цього року в осінь, щоби уліпшити машини, а тоді певно в нас вже не буде переводитися два рази на рік кампаній на пресу.

Працюючи в літ, не забувайте про свою пресу. Коли Ви нічого не зробили для неї в місяці травні, то зробіть за раз. Постарайтеся, щоби Ваша травнева ліста була заповнена.

Недавно була помічена заява адміністрації "У.Р.В." про те, чи містити бізнесові оголошення в "У.Р.В.", чи ні. Бізнесові оголошення в "У.Р.В." не виконувалися, однак вони не виснажили певного рішення, а передали що справу до Видавничої Ради, яка повинна вирішити, чи приймати бізнесові оголошення в "У.Р.В." Однак Видавничая Рада дала заяву до читачів "У.Р.В.", щоби вони висловили свої думки про загану справу.

Я стежив в кожний числі "У.Р.В.", як читачі на що справу задивляються та які думки вони висловлюють по помішуванню оголошень. Одні з них говорять, щоби містити оголошення, а інші проти того. Отже, мовляв, наша газета потерить як морально, так і матеріально.

Я тут з ніким не хочу аргументувати, а лише висловлюю свою думку відносно цієї справи. Коли приглянемо життєвий умовини, в яких ми зараз переживаємо, то й нема дивини, що пресові кампанії не дописують, бо капіталістична класа чимраз то гостріше притискає до нас до дозу; безробіття шириться з кожним днем. Отже спитаймо самі себе, чи багато ми зможемо дати пресового фонду на нашу пресу? Робітничая ходить без праці і не знають, коли-б їм дістнуто, то що вони дадуть, хоч би їм хотіли. Я вірою, що в кожній місцевості, де лише переводяться кампанії за пресовим фондом, товариші всюди стрічали в трудностях, бо наші організації що року

переводять багато різних кампаній. По мой думці оголошення треба містити і то як найбільше, а втімось можна опустити одну пресову кампанію. Деякі товариші висловлюються, що коли буде принятися оголошення, то газета потерить з моральної сторони. Це тільки так здається, що цього в нас поперело не було.

Правда, що наша газета видатється тепер лише на чотири сторінки й виглядає, що через оголошення відпаде деякий матеріал, що до тепер містився. Але коли-б з оголошень був добрий прихід, тоді можна побільшити "У.Р.В." до вісім сторінок. Ми все боїмося нового, це вже така людська влада.

Є навіть багато робітників, які тільки цікавляться оголошеннями, науковими статтями вони не люблять читати. А нам і таких робітників треба досягнути, треба зробити їх передплатниками. Коли вже людина передплатує газету, то можна числити, що скоріше чи пізніше візьметься і до нього матеріалу крім оголошень.

ОБІЗДКА ОРГАНІЗАТОРА ТУРФДІМ В ПРОВ. САСКЕЧЕВАНІ.

Подаємо до відома всім українським фермерам та робітникам в провінції Саскечеван, що Провок ТУРФДім вислав до Саскатуну свого організатора т. П. Кіфору на об'їздку в провінції Саскечеван.

Вислаючи організатора, Провок ТУРФДім хоче допомогти фермерам з'організувати й зміцнити свої селі, бо тільки в організації зарозуміє кращого майбутнього. Тож ми класично товаришам фермерів і робітників тих місцевостей, де є вже наші відділи, як і тих, де немає ще відділів наших організацій, дати нашому організаторові всьому можливу допомогу в його корисній для фермерів праці: скликати на призначений час мітинги, розповсюдити оголошення і агітувати людей, щоби прихилилися громадою на ці мітинги. Так само просимо дати нашому організаторові матеріальну підтримку й допомогти йому переїхати з однієї місцевості в другу.

Тут подаємо спис місцевостей, які відвідав наш організатор т. Петро Кіфору.

Бісфайт, Саск. — в суботу, 30 червня і в неділю, 1 липня, в годині 8 вечером.
Рікман, Саск. — у вівторок, 3 липня, в годині 8 вечером.
Мус Джок, Саск. — в Укр. Роб. Домі, в середу і четвер, 4 і 5 липня, в годині 8 вечером.
Вуд Мантвейл, Саск. — в суботу і неділю, 7 і 8 липня, в годині 7 вечером і 1. по полудні (в неділю).
Санта Корент, Саск. — в Укр. Роб. Домі, у вівторок, середу і четвер, 10, 11 і 12 липня, в годині 8 вечером.
Саскатун, Саск. — в Укр. Роб. Домі, в неділю, 15 липня, в годині 8 вечером.

Щоби знати, де відбуватимуться візитації, слідити за оголошеннями в місцевих видільях, де нема ще наших відділів, ми класично читачів нашої преси, подати про призначення й скликати масові візитації, а тим більше, товариші, допоможете робітничо-фермерській справі.

За всяку допомогу ми згорі складемо шкуру подяку.
За Провок ТУРФДім:
М. Рогоман, С. Юрійчук, голова, секретар.

ОСТАННЯ НАГОДА.
Прочитали ми в "У.Р.В.", що ювенка т. М. Ірчана, "В Бурнях" — розійшлася і на склад виданнями її вже нема.

Однак не всім відомо, що інтерпретувати Провок ТУРФДім має своє обмежене сільське ювенки.

"В БУРНЯХ"
для продажі. Тож спішіть з замовленнями на що кинуть таку зару, бо як спізнатесь, то будете жалувати. Відділ наших організацій можуть набувати її у нас для кольторат. Замовлення разом з грішми посилайте на адресу:
Provincial Executive Committee
U. L. F. T. Ass'n,
300—302 Bathurst St.,
Toronto 2, Ont.

ДО ВИКОНАННЯ СЦЕНЕРІЙ І ДЕКОРАЦІЙ.
Провінційальний Комітет ТУРФДім в Торонто, Онт., повідомляє всіх тих, що потребують в своїх будинках декораций, куртіж і взагалі всієї сценерії, що в Торонто є український театр, який маловаж ове сценерію в Укр. Роб. Домі в Тімміс і Торонто.
Маловаж ове, що тільки потрібно на сцену і виконання артистичне. Роботу виконуються на час і за приступну ціну.
За всякою інформацією зголошуйте на до Провоків в Торонто на наступую адресу:
Provincial Executive Committee
U. L. F. T. Ass'n,
300—302 Bathurst St.,
Toronto 2, Ont.

ДЖЕК ЛОНДОН.

ЛЮБОВ ДО ЖИТТЯ

(Продовження.)

Минуло півгодини і чоловік почу, як в горло йому вливається